

Till socialnämnden i Stockholms stad

Socialnämnden
Stockholms stad

2013 -09- 2 4

Dnr.....
Registraturet

Långsiktigt stöd till kvinnojourer

Ungefär 25 procent av alla Sveriges kvinnor utsätts någon gång för våld i nära relation. Traditionellt har kvinnojourernas arbete byggts till stor del på ideella krafter. Det är en av förklaringarna till att kvinno- och tjejjourer som är etablerade idag och gör ett oerhört betydelsefullt arbete ändå inte har långsiktiga förutsättningar eller trygga ekonomiska villkor för sina verksamheter.

Två av de jourer i staden som arbetar hårt för att säkra långsiktiga förutsättningar är Qjouren och Somaya.

Qjouren tar emot kvinnor som är i aktivt missbruk och som utsätts för våld. Qjouren har 5 platser varav 2,5 finansieras av staden. Långsiktig finansiering saknas. Qjouren får därför söka projektmedel från år till år och mycket tid går åt till att ta reda på varifrån pengar kan sökas och att göra ansökningar. Ingen annan kvinnojour i länet tar emot kvinnor i aktivt missbruk. Ändå är Qjouren förhållandevis okänd i socialtjänsterna. Få andra kommuner placerar hos Qjouren, trots att behovet finns.

Undersökningar visar att 75-90 procent av alla missbrukande kvinnor utsätts för våld. Dessa kvinnor har givetvis lika stor rätt till stöd och skydd som vilken annan kvinna som helst.

Somaya har 9 platser. Där kan även barn tas emot och jouren utgår från ett barnperspektiv. Kvinnorna som söker sig till Somaya är ofta dubbelt utsatta. Ofta är det ett kollektivt våld och det räcker inte att en förövare, t ex maken, grips utan då riskerar kvinnan att utsättas av andra i samma kollektiv. Somaya har möjlighet att erbjuda samtal på 30 olika språk. Mycket arbete går åt till att hjälpa kvinnorna i kontakter med myndigheter; familjerätt, försäkringskassa, skola, socialtjänst etc. Verksamheten är helt beroende av ideella krafter. Intäkterna från dygnsavgifter täcker endast omkring 60 procent av kostnaderna. Somaya tvingas tacka nej till 1-2 kvinnor varje vecka.

Kvinnor som utsatts för våld vill eller vågar inte alltid vända sig till socialtjänsten. De kan vara oroliga för vad en utredning ska leda till, inte minst om de har hemmavarande barn. Det skulle därför behövas fler öppna verksamheter som inte är direkt knutna till socialtjänsten, som inte genast registrerar de sökande och där det kan ges råd och stöd. Möjligheterna till fler öppna mottagningar skulle behöva undersökas.

Många fler kvinno- och tjejjourer vittnar om att det saknas långsiktiga förutsättningar. De får lägga mycket kraft på att söka projektpengar från olika håll och det krävs mycket arbete för att informera och uppdatera socialtjänsten om sina verksamheter.

Kvinn- och tjejjourernas verksamhet är helt nödvändig och ska stödjas. Även regeringen inser detta och har förstärkt anslagen till kvinnojourerna i senaste budgeten. I våra budgetförslag tillför våra partier stora förstärkningar till kvinnojourer, skyddade boenden och professionella mansmottagningar. Vi stärker också stödet till missbruksvård. Att också kvinnor som är inne i ett aktivt missbruk ska kunna ges plats i skyddat boende när de utsatts för våld är självklart.

Vi föreslår att socialnämnden

1. tar fram en långsiktig plan för finansieringen av stadens kvinno- och tjejjourer
2. inleder dialog med fler kommuner i länet för att bidra till en långsiktig finansiering av Qjouren
3. utreder möjligheterna till öppna mottagningar för utsatta kvinnor

Stockholm den 24 september 2013

Stefan Nilsson (MP)

Jonas Eklund (MP)

Inger Stark (V)

Anna-Klara Müntzing (MP)

Ylva Wahlström (MP)